

da faae de første ved Indførselen et Stempel, og de sidste have ifølge deres Bessaffenhed et saa volumineust Omfang, at man har tilstrækkelige Midler til at kontrollere, at ingen Misliighed med dem kan finde Sted. Men at tilstede denne Forholdsregel udstrakt til alle Varer uden Undtagelse forekommer mig meget betænkelig, og navnlig paa et Sted som St. Croix, hvor det, som jeg antydede før, maatte være Formaalet saa meget som muligt at simplicere Toldopsynet, for at bespare Udgifterne. Jeg troer, at det er den eneste Maade, hvor paa de coloniale Forhold kunne føre til nogen Nytte for Colonierne selv og Moderlandet.

Finantsministeren: Den ærede Ordførers Bemærkninger bringe mig en Grindring ihu, som jeg strax burde have fremsat, men som jeg tidligere har overseet, nemlig at Lovudkastet udtrykkeligt indeholder, at det er den bevistligt erlagte Indførselstold, som gives Udsligt til at erholde Godtgjørelse for; deraf følger, at Statskassen aldrig kan blive udsat for Tab; et Beviis fordres, vel ikke i den strenge Forstand, for at det er de samme Varer, der udføres, og det udelukker saaledes ikke, at de jo kunne være indsmuglede; men et Beviis, som indeholder en Henviisning til en tidligere Fortoldning af toldpligtige Varer, og som saaledes vil gjøre, at den kongelige Kasse ikke kan komme til at betale mere Toldgodtgjørelse ud af Kassen, end den har taget ind i Kassen, og det kan for den kongelige Kasse være temmelig ligegyldigt; om netop de Varer, der udføres, ere indsmuglede eller om disse ere forbrugte paa Den. Jeg gjorde denne Bemærkning i Modsatning til Forordningen af 6te Juni 1833, som ikke med Hensyn til den Godtgjørelse, der tilstiges for Caffé og Tobak, indeholder en saadan Regel, idet der er ikke sagt bevistligt erlagt Told, men blot den erlagte Told.

Ordføreren: Jeg troer, at det Beviis, som den ærede Finantsminister her førte, er i allerhøieste Grad ufuldstændigt. Den ærede Finantsminister bemærkede, at det var temmelig ligegyldigt for den kongelige Kasse, om det var Varer, som vare indsmuglede eller andre, der erholde Godtgjørelse for den erlagte Told, men i den Henseende maa jeg erkjende

Beviiset for ufuldstændigt. Det turde maaskee ikke ganske være uden Exempel, at man ved saadanne Tilbagebetalinger kunde komme til at erlægge mere i Godtgjørelse, end man havde erholdt i Told, saa det er misligt at gaae ind paa et saadant System, at tilbagebetalte erlagte Afgifter; ja, efter den Erfaring, jeg har i Toldsager, maa jeg erklære det for aldeles utilraadeligt. Jeg taler ikke her just med Hensyn til St. Croix, hvor det i praktisk Henseende er ubetydeligt. En saadan Foranstaltning har vel et liberalt Udseende, saaledes som den staaer, men det er uhenigtsmæssigt at indføre Noget derom i Loven, mere for det Principss Skyld, som jeg troer, at man skulde holde fast paa, ikke at admittere saadanne Bestemmelser, som i deres Følger maaskee kunde blive yderst betænelige.

Formanden: Hvis Ingen ønsker videre at ytre sig, ville vi gaae over til Afstemningen.

Ved den paafølgende Afstemning blev Resultatet dette:

1) Lovens § 7.

Alle Varer uden Undtagelse kunne udføres fra Dens tvende Toldsteder. Vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

2) Lovens § 8:

Der erlægges ved Udførselen følgende Afgifter:

I. af Sukker:

a) i danske Skibe:

til toldpligtigt Sted i Moderlandet. 5 pCt.
til andet Sted 10 —

b) i fremmede Skibe:

i alle Tilfælde 10 —

II. af Rom og Mallas:

a) i danske Skibe:

til toldpligtigt Sted i Moderlandet. 3 —
til andet Sted 6 —

b) i fremmede Skibe:

i alle Tilfælde 6 —

Vedtoges eenstemmigt med 45 Stemmer.

3) Lovens § 9:

For Sukker, Rom og Mallas, som til St. Croix ere indbragte fra St. Thomas og St. Jean til Udførsel, tilstaaes ved Udførselen fra St. Croix den efter Toldbeviis paa hine Der erlagte Told